

569.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 września 1926 r.

o Głównej Inspekcji Komunikacji.

Na mocy art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Główna Inspekcja Komunikacji jest urzędem państwowym, podległym bezpośrednio Ministrowi Komunikacji, działającym samoistnie.

Art. 2. Zadaniem Głównej Inspekcji Komunikacji jest:

a) odnośnie do urzędów i przedsiębiorstw państwowych, podległych Ministrowi Komunikacji, kontrola nad całokształtem ich gospodarki i nad prawidłowym stosowaniem przez nie obowiązujących ustaw, rozporządzeń i instrukcji służbowych we wszystkich działach służby;

b) odnośnie do prywatnych przedsiębiorstw komunikacyjnych, w szczególnych wypadkach kontrola w zakresie uprawnień, przysługujących Ministrowi Komunikacji z tytułu wykonywania przezeń zwierzchniego nadzoru państwowego.

Art. 3. Główna Inspekcja Komunikacji spełnia swe zadania przez:

1) przeprowadzanie kontroli, badań i dochodzeń, zleconych przez Ministra Komunikacji,

2) kontrolę doraźną, wykonywaną według swego uznania,

3) przeprowadzanie dochodzeń w razie dostrzeżenia nieprawidłowości lub nadużyć, a to celem ustalenia ich źródeł i zapobiegania im na przyszłość.

Art. 4. Na czele Głównej Inspekcji Komunikacji stoi Główny Inspektor. Jest on odpowiedzialny za prawidłowy bieg spraw, powierzonych Głównej Inspekcji Komunikacji. Na jego wniosek mianuje Minister Komunikacji urzędników Głównej Inspekcji Komunikacji.

Art. 5. Główny Inspektor, urzędnicy i funkcjonariusze niżsi Głównej Inspekcji Komunikacji są funkcjonariuszami państwowymi, których stosunki służbowe normuje ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164).

Art. 6. Urzędnicy Głównej Inspekcji Komunikacji dzielą się na urzędników inspekcyjnych i urzędników biurowych.

Art. 7. Wydatki, związane z istnieniem i działalnością Głównej Inspekcji Komunikacji, stanowią osobny dział w budżecie administracyjnym Ministerstwa Komunikacji.

Art. 8. Urzędnicy Inspekcyjni Głównej Inspekcji Komunikacji wykonywują służbę według wskazań Głównego Inspektora, inspekcje przeprowadzają jednak samodzielnie według swej najlepszej wiedzy i sumienia, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości lub nadużyć wdrażają dochodzenia, których nie wolno przerwać lub wstrzymać przed ich zupełnym ukończeniem.

Art. 9. Główna Inspekcja Komunikacji, a w wypadkach niecierpiących zwłoki urzędnik inspekcyjny Głównej Inspekcji Komunikacji ma prawo zwracać się bezpośrednio do wszelkich władz i urzędów państwowych o pomoc w zakresie ich kompetencji i to tak centralnych, jak i pierwszej i drugiej instancji.

Art. 10. Prowadzący dochodzenie urzędnik inspekcyjny Głównej Inspekcji Komunikacji uprawniony jest wzywać świadków, a w razie potrzeby znawców i przesłuchiwać ich protokólnie. O ile osoby, nie będące pracownikami państwowymi, nie czynią zadość wezwaniu prowadzącego dochodzenie lub uchylają się od wezwań bez podania ustawowego powodu, może on zażądać współdziałania władz administracyjnych względnie policyjnych, które obowiązane są w ramach istniejących przepisów o postępowaniu administracyjnym, wzywać osoby powyższe do stawienia się.

Art. 11. W stosunku do pracowników władz, urzędów i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Komunikacji przysługuje urzędnikom Głównej Inspekcji Komunikacji prawo żądania wszelkich wyjaśnień służbowych, badania ksiąg, rachunków, aktów, dokumentów i zapisków służbowych, a osoby te, władze, urzędy i przedsiębiorstwa obowiązane są żądania powyższe spełnić bezzwłocznie i bez jakichkolwiek utrudnień lub ograniczeń.

Art. 12. O ile to uzasadniają wyniki inspekcji lub dochodzenia, może urzędnik inspekcyjny Głównej Inspekcji Komunikacji, pod warunkiem nienarażania normalnego biegu czynności służbowych, wydać polecenie tymczasowego zawieszenia w służbie pracownika władz, urzędów i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Komunikacji. Władza przełożona pracownika jest obowiązana polecenie to wykonać.

Postanowienia ustępu pierwszego niniejszego artykułu nie mają zastosowania do urzędników Ministerstwa Komunikacji, których zawiesić w służbie może tylko Minister Komunikacji na wniosek Głównego Inspektora.

Art. 13. Również obowiązana jest władza przełożona wykonać polecenie urzędnika inspekcyjnego Głównej Inspekcji Komunikacji, skierowania sprawy na drogę karno-sądową, co nastąpić może w wypadku stwierdzenia czynów lub zaniedbań, naruszających przepisy prawa karnego.

Art. 14. Główna Inspekcja Komunikacji ma prawo wydawać polecenia wdrażania postępowania dyscyplinarnego przeciwko urzędnikom, funkcyj-

juszom niższym oraz pracownikom władz, urzędów i przedsiębiorstw, podległych Ministrowi Komunikacji.

Art. 15. Zasada urzędowania Głównej Inspekcji Komunikacji ma być natychmiastowa, bezpośrednia interwencja i możliwie najszybsze załatwianie spraw.

Art. 16. Przy wykonywaniu czynności służbowych przysługuje urzędnikom inspekcyjnym Głównej Inspekcji Komunikacji prawo bezpłatnego korzystania ze środków lokomocji kontrolowanych urzędów i przedsiębiorstw komunikacyjnych tak państwowych jak i prywatnych.

Art. 17. Główny Inspektor składa ze swoich spostrzeżeń sprawozdanie Ministrowi Komunikacji, przedstawiając odpowiednie wnioski.

Art. 18. Ministerstwo Komunikacji, władze, państwowe przedsiębiorstwa komunikacyjne, podległe Ministrowi Komunikacji i przedsiębiorstwa prywatne, pozostające pod zwierzchnim nadzorem Ministra Komunikacji, obowiązane są bezzwłocznie przysyłać w odpisach Głównej Inspekcji Komunikacji wszelkie zasadnicze zarządzenia charakteru ogólnego, mające wpływ na gospodarkę tego resortu, jako też wszelkie wydane przez siebie instrukcje i przepisy służbowe.

Art. 19. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Komunikacji.

Art. 20. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą ustawa z dnia 14 grudnia 1925 r.

o Głównej Inspekcji Kolejowej (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 915), oraz wydane na jej podstawie rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Młodzianowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego: *A. Sujkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. A. Raczyński

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *W. Broniewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Warszawa. Tłoczono w Drukarni Literackiej, Nowy Świat 22 z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 groszy.

OD ADMINISTRACJI. Prenumerata Dziennika Ustaw i Dz. Urz. M. S. na kwartał IV pozostaje niezmienną. W wypadku nieopłacenia prenumeraty do dnia 1 października wysyłka Dziennika Ustaw z dniem tym zostanie wstrzymana.

Administracja Dz. Ustaw prosi p.p. prenumeratorów, otrzymujących Dziennik Ustaw za pośrednictwem poczty, by braki poszczególnych numerów reklamowali we właściwym urzędzie pocztowym niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.